

שירים

צפצוף צפור

כְּאַנְחַת־לֵב נְדַמָּה לָּהּ בְּרַעְדָּה
הַמְלֵת־יוֹם אַחֲרוֹנָה עַל הַבְּקָעָה—
וּבְצִלְזֵי תְרוּהָ גְבוּהָ וְעַמִּיקָה
קָבַר פְּעָמֵי לַיִל קָרַב אֲזַנִּי צְדָת.

מָה רַב הַדְּמֵי בְּעִרְבַת־לַיִל עֲגוּמָה
רַק שְׂרִיקַת אוֹפֶן, הַמִּיָּה שֶׁל עֲגֻלַת
יֵשׁ מִמְּרַחְקִים תַּט אֵלַי וְכִלְהָ—
וַיִּפְרַח אֵט בְּלֵב תְּלוֹם־תְּעֹלָמָה...

וְדַמְמָה גְדוֹלָה סְבִיב. מִן הַדְּמָמָה
רַק צְפֻצְפוֹ שִׁירַת־צְפוֹר נִעְלָמָה
לִי עוֹלָת, כְּמוֹ בַת־קוֹל מִמְּרַחְקֵי־הָרִים.

הַאֲדַע, לָמָּה נִפְשֵׁי כֹה תִרְדָּה
לְנִגְיַנַת צְפוֹר נוֹגָה וּבּוֹדָדָה,
אֲשֶׁר תִּשְׁתַּפֵּן בְּמִרְחָקִים זְרִימָה?

* *
*

כַּעֲשׂוֹן־הַקְּטָרֶת כֵּן מִתְאַבֵּךְ אֲדֹהֶהְרִים,
כּוֹמֶר־עֵדֶן שְׂאוֹן־אֵילָנוֹת תָּם לְגֹזַע;
הָאָרֶץ בְּלֹה דֹם יוֹצֵקֶת לַחֲשִׁי־סִתְרִים
אֵלֶיךָ, הָהָ, אֱלֹהִים!

וְשָׁקֵט גְּדוֹל נָח בְּשָׂדוֹת הַעֲגוּמִים,
וְדַמְמָה עֲטָה בַקָּעָה, עַד כִּי יֵשׁ לְשִׁמֵּעַ
בְּבִכּוֹת לֵב בּוֹדֵד מִמְּכֹאֲבֵיו הַעֲצוּמִים
אֵלֶיךָ, הָהָ, אֱלֹהִים!

שִׁירָתִי

מִנְבְּכֵי נֶפֶשׁ הוֹלָה,
 גִּזְעַת בְּמִכְאוּבָה,
 חֲרִישִׁית וְלֵא-דְבָרִים
 שִׁירָתִי מִשְׁתַּפְּכֶת,
 כְּצִלְיִי שְׁקִיעָה בְּכִים
 מִשְׁתַּפְּכִים בְּעָרְבָה,
 וְכִרְחֹשׁ עָרֵב עֲדִין
 בֵּין עַל־הַשְּׂעֻכָּת.

עַל כְּנַפְי־סֹתְרִים תִּרְחַף
 וּמְדֵי רַחֲמָה תִּצְוֹד
 כֹּל רִשְׁרוּשׁ אֵילָן דוֹמָם
 וְלַחֹשׁ קָל שֶׁל דָּשָׁאִי
 כֹּל הַדְּמֻמְרָתְקִים טָמִיר
 מִתְלַבֵּט בֵּין הַהָרִים
 וְהַמִּית פֶּלֶג שׁוֹקֵק
 מִתְנַפֵּץ אֶל הַסִּלְעִים.

לַיַּעַר תַּט וְתִקְשִׁיב

לְנֶהֱמַת תִּיָּה פְצוּעָה
 וּלְאַקַּת צְפוּר חוֹרָה
 מִשְׁלֵכָה בְּאַפְלָה;
 וְשׁוּעַת נַפְשׁ תִּשְׁמַע,
 מִתְבוֹדָדָה כִּנְפָשִׁי
 וּכְנַפְשִׁי מִסְפָּלֹת
 וּמִבְקָשָׁה שְׂבִיל לְאַלֵּה.

מִלֵּב שֶׁל עוֹלָם כּוֹאֵב,
 גּוֹעַ בְּמִכְאוּבוֹ,
 מִשְׁתַּפְּקָה שִׁירַת נַפְשִׁי
 וְתִשׁוּטֵט אֶל הַעֲבִים
 וְעַל כֵּל מִכְאוּב גְּעֻלָּם
 שֶׁל כֵּל יְצוּרֵי תַבַּל
 בְּלִי מַלְיָם חֲרָש־חֲרָשׁ
 חֲסִפָּר לְכוֹכְבֵימ.

* *
*

עם פלאי ערב הוזה אתע לי בשדמה,
הרפודה דשאי רף ובקמתפו מתעטף,
מתחת שעלי יצע מרְבד ורוע־טְלִים
ורוח־עדן צח את־ראשי אט יִלְטף.

בפי אין הנה קל, בלבי אין מחשבה,
רק אהבה עד־אין־קץ בקרב נפשי אביא
ואחבק בנרועותי עולם־יה, ואחוש,
כאלו אשה אט מתרפקה על לְבָבִי.

גְּנָה

בְּעֶרְבַּ הַיּוֹם לְעֵינַי תִּפְרַח גְּנָה,
 צִלְיָהּ צְעִיף־מִסְתוּרִין דּוֹמֵם בָּהּ -
 מִה־דּוֹמְמָה, עֲגוּמָה בָּהּ כֹּל פְּנֵה
 וְעֲגוּם, דּוֹמֵם בָּהּ כֹּל יַעַן וּסְבִיבָהּ.

מִה־שׁוֹתְקִים הַמְשֻׁעָלִים הַעֲזוּבִים,
 הַפְּרָחִים שְׁחוּ אֶרְצָה לְלֵא־הוֹדוֹ;
 לֹא פֶרְכוּס־צְפוּר קָל, לֹא לְחֵשׁ־כְּרוּבִים,
 לֹא מִשֶּׁק בְּרֻכָה שׁוֹטְפָה בָּהּ בְּנֹדֵד.

בְּגִנָּה זֹאת אֶחֱלֶךְ וּבִלְחִישָׁה
 לִי מִכֹּל פְּנֵה אֹרְבָה תּוֹגֵת־דְּמִי;
 לֹא בָּהּ לְקִרְאָתִי אִישׁ, לֹא בָּהּ אֶשָּׂה
 וְתוֹעָה בַּק אֲנִי בָּהּ, בַּק אֲנִי...

* * *

מִלְכַת־לַיִל נִוְגָה וְחֹרֶת,
אֵל הַיָּקָף אֲשֶׁא נַפְשִׁי הַסּוֹעֶרְתּוּ
כְּפָרַח־צִיָּה רֶךְ וּמִפֶּה־שָׂרֵב,
עֵינַי מִמַּעֲתָעֵי יוֹם וָעֶרֶב,
וּמִהַמְלַח שְׁאוֹנָם מֶה עֵינַי
וּמִכֹּל כְּבֹד רְגוּזִי וְעִצְבֹּתַי.
בְּכַנְפֵי לַיִל עִכְתִּי עַל הַחֲרָדָה,
וּבְהִיכָלֶיךָ, נִוְגָה, אֵת אֲצַעְדָּה.
בְּחִיקֶךָ רֹאשִׁי תְּנִינִי וְאֲשִׁימָה,
כְּהַחֲבֹא יָלֶד רֹאשׁ בְּזִרְעוֹת אִמָּא.
וַיְהִי־נָא זָרֵם חַיִּי אֵת קוֹלִי
בֵּין צִלְלֵי־לַיִל לְנִגְהֵי־הַיָּרֵחַ!
אֲהִי כְּפָרַח אֲשֶׁר יִסְגֹּד כּוֹסוֹ
בְּצֶאֱמַ, עֵת יִבְלַע אֶת־הַשֶּׁלַע עַד כְּלוֹתוֹ;
זֹהִי כְּפֶלֶג אֲשֶׁר יִשְׁאֵף בְּלַע
זֹת־כּוֹכְבֵי־רָם בְּדַמְמַת־מְרָגַע,
וְדָבָר לֹא אֲבַקֵּשׁ, לֹא אֲשַׁאֲלָה,
רַק מִרְפָּא רֶךְ לְלִבִּי אֲשֶׁר חָלָה,
וְיִכַל מִכְאוּבֵי־יוֹם מַעֲט נַחְמָה
וְיִצְלֵי־לַיִל לְנַפְשִׁי צִלְלֵי־דַמְמָה.

מִמְנַגִּינּוֹת הַסֵּתֵר

1

הַצִּפְצָפָה עוֹגְמָה וּבּוֹכִיָה,
מֵאַבֵּל אִמָּה יַחַד כָּל הַבְּרִיאָה,
וְהַלֵּב, כְּשִׁמְש־סֵתֵר עֲמוּמָה,
בְּעֵטוֹתוֹ עֲרַפְלִית־עֲלוּמָה,
עִם הַבְּרִיאָה כְּלָה, עִם יְגוֹנָה,
יַעֲגִם אֶל אֶהְבְּתוֹ הַרְאֵשׁוֹנָה...

כְּאַבְלָה תִּבְרַךְ צִפְצָפָה שְׁחוֹחָה,
אִמָּה יַחַד כָּל הַבְּרִיאָה בּוֹכָה,
וְהַלֵּב הַנוֹגֵה וְהַדוֹמֵם
חֶרֶשׁ יִבְרַךְ בְּמִקְדָּשׁ עוֹלָם שׁוֹמֵם,
לִפְנֵי גִר־הַתְּמִיד אֲשֶׁר כָּבֵה,
עַל כִּי נִפֵּשׁ אוֹתוֹ לֹא אֶהְבָּה...

עוֹגְמָה הַצִּפְצָפָה וּבּוֹכִיָה,
אִמָּה מֵאַבֵּל, אִמָּה תִּבְרַךְ הַבְּרִיאָה,
וְהַלֵּב הַרְדֵּף, הִזַּע כְּעֵלָה,

נתק מן הסבך ולסבכו כלה,
יבך עם תבל כלה, עם יגונה,
על פי אין לאהב כבראשונה...

II

טָרַם חֶלֶף הַקּוֹץ,
רוח־סְתוֹ אֶפְפָּנִי,
וּכְבֹּר נִפְלֵה הַרְדָּה
שִׁירַת־בְּצִיר בְּגִנִּי.

גָּשָׁם שׁוֹקֵק בְּלִבִּי,
נוֹשְׂרִים עָלַיִם עַל עָלַיִם:
כֹּל נִצָּנִי הַרְכִּים
סְרוּחִים קִרְבִּי תִלְלִים.

וְאֵיךְ אֲשִׁיר אֶת שִׁירִי?
וְאֵיךְ אֲשַׁנָּא? אֶאֱהָבָה?
וְשִׁלְּהֶבְתִּי הַקְּדוֹשָׁה
טָרַם זְמַנָּה בִּי גִנְעָה.

וְעוֹד סוּפָה לֹא נִשְׁבָּה,
וּכְבֹּר אֲשַׁמַּע אֶת הַדָּהוּ;
וּבְגִן־לִבִּי הַשׁוֹמֵם
שִׁירַת־בְּצִיר הַרְדָּה.

III

הן שכבת-קרנך דקה
כבר קרמו יאר ובצה -
ונפשי הפואכת
לא חבשה עוד את פצעה

ותקנות-דמי רחוקה
את-לבי לא הרנינה -
בנפשי האלמת
החרדה בנתה קנת.

ועת על עולם כואב
כבר רקמת-מרפא ועה,
לא העלו קרום עוד פצעי
ושלוח לא אדעה.

ועם חרדה אלמה,
מתלבטה במעמקים,
כסופת-בציר אתע
בזרעות המרחקים.

* *
*

כָּבֵד אֶפֶף דְּמִי־הָעָרֵב אֶת־נִשְׁמָתִי,
אֶף עוֹד בְּעֶדְוֹן־קִסְמוֹ אוֹתָהּ שָׁבָה
הַצֵּלִיל הַבוֹדֵד, שְׁעַל גִּלְי־כֶסֶף
מִרְפָּרְף עוֹד וְתוֹעָה בְּעָרְבָהּ.

רַק פַּעַם נִפְשֵׁי תִבִיט עוֹד אֶל־תְּהוֹמָהּ,
וּבְדַמְמַת הָעָרֵב הַתְּעֻטָּפָה,
וְעַם הַצֵּלִיל הָאֲחֵרוֹן וְהַבוֹדֵד
לְנוֹף־מְרַחֲקִים פְּלֵאֵי דוֹמָם צָפָה.

בְּלִי אֵל... ..

I

עוד שְׂרִידֵי דְבִיר־חֲרָבוֹת
מִרְחוֹק עִנִּי רוֹאֵה,
וְעַל־פְּנֵי שְׂבִיל־אֶפֶל
נִשְׁמָתִי חָרַשׁ תוֹעֵה.

אם אֵלֵי כְּבוֹד וְנַחְנִי?
אוּ וְנַחֵה נַפְשִׁי אֱלֹהִי
לִי שְׁעָרֵי הָאֲבֹדוֹן
דָּם נִגְלוּ בְּאֶפְסָה.

מִמַּעַל לִי עוֹד שְׁטִים
מִלְּאֲכִי־אֵל חֲרָדִים,
וּבֵין חֲרָבוֹת סְבִיבִי
מִוִּגְלָגֵל אַחֻק הַשָּׂדִים.

מָה עוֹד עַל בְּרַכִּי אֶכְרַע?
כֹּה־שָׁפְתִי עוֹד תַּפְלֵל?
וְכִי מִתְבַּנְּסִים אֲלֵדִים
וְשֹׁטֵן בִּי יִתְעַלֵּל.

וְזָרַמְתָּ נִגְהָ טְהוֹר
בְּנִפְשֵׁי עוֹד קוֹלְתָהּ -
אֶךְ רָפָה הִיא, מָה רָפָה
מִפּוֹצֵץ אֶת הַחֲשֵׁקָה.

II

בְּלִי אֵל נִשְׁמָתִי הַעֲגוּמָה
 מְשׁוֹטְטָה בְּגוֹלָה,
 וְתִסְחַב עַל הָאָרֶץ כְּנֶפֶשׁ
 כְּכִנְפֵי צִפּוֹר חוֹלָה...

יְדִסְתָּרִים שְׂבָרָה גְאוּן־מְעוּפָה
 וְעַל עֲלִיָּה שָׁמָּה,
 וְלִבִּין חֲרָבוֹת צְנִיחָה נִפְשִׁי
 מִתְבוֹסֶסֶה בְּדָמָה...

עַל נִפְשִׁי שְׁפָכָה שְׁחוֹר־עֲצָבָת
 יָד אֲשֶׁמְדִי נִעְלָמָה,
 כִּי חֲלָסָה שְׁעַת הַגִּיל כֹּחַ מֵהָר,
 כְּחֶלֶף עָב קֵל בְּרָמָח...

בְּלִי אֵל נִשְׁמָתִי מְקַנְנָת
 בֵּין סִלְעֵי אָרֶץ זָרָה,
 וּבְכִנְפֶיהָ הַמּוֹרְדוֹת
 מִתְפַּלֵּשׁ בַּעֲפָרָה...

כְּהֵבָה כּוֹכַב־פֶּזוּ..

כְּהֵבָה כּוֹכַב־פֶּזוּ בְּרוּעוֹת מְרַחֵק־פְּלָאִים
וּכְנֻצָּנָץ זְהָרוֹר בּוֹדֵד עוֹד לְרַגְעִים,
כֵּן יֵשׁ וַיִּחַלְפוּ בְּלֵב וּכְרוֹנוֹת־צִלְלִים
וּמְנַצְנָצוֹת בְּנַפְשֵׁי תְמוֹנוֹת־סְמָלִים
וּמְרֵאוֹת לְכֵלֵי־סֶפֶר עִם צְבֵא־גִוְנִים
לְתַתְּיָה קָמִים שׁוֹב מִקְבְּרוֹת־שָׁנִים -
נְשָׁמְתֵי יִפְקְדוּ וַיִּנְחְמוּ אֶת תּוֹגְתָהּ
וַיַּעֲזְרוּ אֶהְבַּת־תָּם מִשְׁנֵתָהּ
וְקָרָא וְקָרָא אֵלֵי כְּבָרָאוֹנָה -
צַד נִפְשֵׁי דוֹמָמָה וְאִינָה עוֹנָה...

• •

*

פֿוּד צײַ זע וּמַרְפֿרֿף אַט
עם רחשי-הוד וּחִלּוּמֹת-פֿלֵאי
על מַשְׁעוֹל צר, צַעֲדָתִי בּוֹ
לְדַבְרֵי עֲדָנֵי הַגִּשְׁאִים...

אַךְ לִבִּי בִּי לֹא יֵרֵן עוֹד
וּחִדּוֹת־נַפְשִׁי אֵינָהּ בּוֹקְעָה -
רַק בְּכֹה אֲבַפֶּה... רַעֲיִתֶתֶם,
רְחוּקָה אַתְּ... אַתְּ כֹּה רְחוּקָת.

הה, רב לך...!

הה, רב לך לַכְּמָה, גִּשְׁמָתִי

הנִלְאָה -

מַעֲצַמַת מִכְּאוּבִים אוֹחִילָהּ

לְעָרְב.

כָּבֵד רִיחַ קָר נוֹשֵׁב עַל רֹאשִׁי

הַלֹּהֹט,

הַד פְּעָמֵי הָעָרְב כָּבֵד רוּעֵד

בְּקָרְבִי.

לְלִבִּי כָּבֵד שִׁיר־תְּנַחֲוּמִים

תְּרַדָּה -

מִשְׁפָּתֵי אִישׁ פְּלֵאֵי לֹא-אָדַע

תְּרַחֵף.

אֵט אֶסְגֵּר אֶת כְּנָפֵי, כִּי־נָה

בְּשׁוֹבֶךְ --

הַרְגֵּעִי-נָא, שְׁלִי מִמְּכַאוּבֶךָ,

גִּשְׁמָתִי.

